

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare

Fiscala

Directia generala de solutionare a
contestatiilor

DECIZIA NR. 122 / 14.06.2005

privind solutionarea contestatiei formulata de
societate si inregistrata la Agentia Nationala
de Administrare Fiscala sub nr. **340565/08.04.2003**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Neamt prin adresa nr.2316/02.04.2002 inregistrata la Ministerul Finantelor Publice sub nr. 340565/08.04.2003 asupra contestatiei formulata de societate.

Suma totala contestata este de... lei din care :

- majorari si penalitati de intarziere calculate prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003, suma cuprinsa in contestatia formulata prin adresa nr.1395/26.03.2003,

- debite, majorari si penalitati de intarziere, obligatii cuprinse in completarea la contestatie, transmisa cu adresa 43/05.01.2005 si inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr.340034/10.01.2005.

Prin decizia nr.178/22.06.2004 Directia generala de solutionare a contestatiilor a suspendat solutionarea contestatiei pentru suma de ... lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere stabilite prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003 intrucat pe rol la Curtea de Apel Bacau se afla spre solutionare o cauza asemanatoare cu inraurire hotaratoare asupra solutionarii contestatiei formulate de societate, deoarece la momentul respectiv s-a apreciat ca instanta urma sa se pronunte si asupra aplicarii adresei nr.22151/15.11.1999 emisa de Ministerul Finantelor.

Prin decizia civila nr.15/14.01.2005 Curtea de Apel Bacau a admis recursul declarat de societate, impotriva sentintei civile nr.30/CA din 03.03.2003 pronuntate de Tribunalul Neamt.

In consecinta, instanta Curtii de Apel Bacau pronuntand o solutie irevocabila, procedura administrativa de solutionare a contestatiei formulata impotriva procesului verbal nr.1156/12.03.2003 va fi reluata in conditiile art.183 (3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala.

I. Prin contestatia formulata societatea sustine ca suma reprezentand majorari si penalitati de intarziere a fost calculata asupra unor debite care "au facut obiectul HG nr.871/2000 si care sunt contestate la Tribunalul Neamt - Sectia comerciala in cadrul dosarului nr.429/F/1996".

Societatea arata ca pentru "debitele constand in obligatii bugetare care au facut obiectul Hotararii Guvernului nr. 871/2000 nu se mai calculeaza majorari si penalitati, acestea avand regimul juridic stabilit prin Legea nr. 64/1995 inainte de modificare".

Contestatoarea considera ca acest regim juridic a fost insusit, pana la intrarea in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 38/2002, de catre Ministerul Finantelor Publice si de catre organele sale teritoriale.

In sustinerea acestor afirmatii societatea invoca prevederile art 37 din Legea nr.64/1995, adresa inregistrata la Cabinetul Ministrului Finantelor cu nr. 22151/15.11.1999 precum si Decizia Ministerului Finantelor Publice nr.1/04.01.2002.

De asemenea contestatoarea considera ca nu datoreaza majorarile si penalitatile de intarziere aferente debitelor ramase nerecuperate prin aplicarea Hotararii Guvernului nr. 871/2000 intrucat nu au fost indeplinite cumulativ conditiile prevazute de art.39 din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 15/1998 deoarece "pe de o parte creantele bugetare s-au stins partial , iar pe de alta parte nu s-a emis nici o hotarare de Guvern privind transferul actiunilor la FPS".

Contestatoarea sustine ca Ministerul Finantelor Publice, in calitate de mandatar al statului, "avea posibilitatea sa stinga creantele fara ca societatile in cauza sa fie implicate".

Societatea considera ca intrucat Ministerul Finantelor Publice a initiat proiectul Hotararii Guvernului nr.871/2000 si a stabilit modalitatile de stingere a creantelor bugetare, si-a asumat

"riscul nerecuperării integrale a creanțelor prin neaplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.205/2000 privind conversia în acțiuni a creanțelor statului".

Prin adresa nr.43/05.01.2005 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.340034/10.01.2005 societatea și-a majorat pretențiile cu suma reprezentând :

- debit ramburs după aplicarea Hotărârii Guvernului nr.871/2000,
- majorări și penalități de întârziere calculate prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003,
- majorări aferente TVA

II. Prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003 contestat, organele de control ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Neamț au calculat, pentru perioada 28.08.2001 - 31.12.2002 aferent creanțelor bugetare neachitate la termen, majorări și penalități de întârziere.

Din suma totală stabilită de organele de control societatea a contestat în termen suma reprezentând :

- majorări de întârziere,
- penalități de întârziere,
- penalități pentru stopaj la sursă.

III. Având în vedere actele și documentele dosarului, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de societate și de organul de control, se rețin următoarele :

1. Referitor la majorările și penalitățile de întârziere reactualizate de organele de control pentru perioada 28.08.2001 - 31.12.2002,

cauza supusă soluționării este dacă organele de control aveau dreptul să calculeze majorări și penalități de întârziere în perioada în care societatea se afla în reorganizare judiciară.

În fapt, din luna martie 1996 asupra contestatoarei a început procedura de reorganizare și lichidare judiciară în condițiile Legii nr.64/1995, cu o perioadă de întrerupere de 180 de zile începând cu data de 12.10.2000, data publicării în Monitorul Oficial nr.503 a Hotărârii Guvernului nr.871/2000 privind transferul

actiunilor detinute de stat la societate din administrarea FPS in administrarea Ministerului Finantelor.

Prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003 contestat, organele de control au constatat ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor bugetare societatea datoreaza majorari si penalitati de intarziere, calculate pentru perioada 28.08.2001 - 31.12.2002.

In drept, art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, astfel cum a fost modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.113/1999 si Ordonanta Guvernului nr.26/2001 prevede : *“Pentru achitarea cu intarziere a obligatiilor bugetare, debitorii datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua urmatoare scadentei obligatieibugetare si pana la data realizarii sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale in vigoare”*.

In cauza sunt incidente si prevederile art.13¹ alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, asa cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001 care precizeaza : *“Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de intarziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarzieresi/sau a penalitatilor”*.

De asemenea, art.90 alin.2 din Legea nr.64/1995 republicata privind procedura reorganizarii si lichidarii judiciare prevede : *“Nu vor fi supuse verificarii creantele izvorate din impozite, taxe, amenzi penale sau contraventionale, datorate bugetului de stat sau celui local si care sunt supuse legilor specifice”*.

In temeiul prevederilor legale citate mai sus se retine ca pentru obligatiile bugetare neachitate la termen societatea datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere, chiar si dupa deschiderea procedurii de reorganizare judiciara.

Invocarea de catre contestatoare a prevederilor art.37 din Legea nr.64/1995 potrivit caruia *“nici o dobanda ori cheltuiala nu va putea adauga creantelor negarantate sau partilor negarantate din creantele garantate, de la data deschiderii procedurii”*, aceasta nu are relevanta in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat textul de lege face referire expresa si limitativa la dobanzi si cheltuieli, nu la

majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile prevazute de Ordonanta Guvernului nr.11/1996, Ordonanta Guvernului nr.61/2002 si Ordonanta Guvernului nr.92/2003, ca sanctiuni pentru plata cu intarziere a obligatiilor bugetare.

Ca natura juridica, majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile reprezinta **sanctiuni juridice specifice de drept financiar**, neputandu-se confunda cu dobanda perceputa de creditor pentru imprumutul unei sume de bani sau alte cheltuieli, **ele reprezinta o sanctiune pentru neplata la termen a unor obligatii catre stat**, fapt pentru care **nu exista** interdictie legala de a fi adaugate creantelor societatii comerciale aflate in reorganizare.

Prin decizia nr.178/22.06.2004 emisa de Directia generala de solutionare a contestatiilor s-a suspendat solutionarea contestatiei formulata de contestatoare pana la pronuntarea unei solutii definitive si irevocabile de catre Curtea de Apel Bacau intr-o speta similara.

Prin Decizia nr.15/2005 Curtea de Apel Bacau a admis recursul formulat de societate formulat impotriva Sentintei civile nr.30/CA/03.03.2003 a Tribunalului Neamt, fara a se pronunta in ce sens adresa emis de Cabinetul ministrului finantelor a putut determina calculul de majorari si penalitati de intarziere, retinandu-se ca *“este inaplicabila in cauza, deoarece reprezinta manifestari unilaterale de vointa ale autoritatii emitente care au justificat o anumita rezolvare in satisfacerea unei pretentii ale reclamantei”*.

De asemenea, Directia generala juridica din cadrul Ministerului Finantelor Publice prin adresa nr.611214/14.04.2005 si-a revocat punctul de vedere transmis cu adresa nr.615.054/11.12.2001 precizand ca *“adresa nr.22151/1999 nu se incadreaza in categoria actelor administrative de autoritate, intrucat la baza acestui act nu au luat nastere, modificat sau stins drepturi sau obligatii apartinand subiectilor de drept, fiind doar un act emis in cadrul raporturilor de drept constitutional dintre legislativ si executiv”*.

Mai mult, Directia juridica din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin adresa nr.555730/17.05.2005 a opinat cu privire la existenta identitatii de parti, obiect si cauza in ce priveste cele doua contestatii formulate de societate, **prima solutionata prin decizia nr.1/04.01.2002 si a doua cea care face obiectul prezentei cauze ca “pentru ca cea de a doua contestatie sa aiba acelasi obiect, apreciem ca ar trebui sa**

existe identitate si in ceea ce priveste natura creantelor fiscale si in ceea ce priveste perioada pentru care respectivele accesorii au fost calculate.

Totodata, apreciem ca in conformitate cu dispozitiile art.1021 din Codul civil numai hotararile judecatoresti se bucura de autoritatea lucrului judecat, iar decizia nr.1/2002 emisa de Ministerul Finantelor Publice nu poate fi asimilata cu o hotarare judecatoreasca”.

Cu privire la invocarea de catre societate a Hotararii Guvernului nr.871/2000 in stingerea obligatiilor bugetare, acestea nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei intrucat baza de calcul care a generat accesoriile nu a fost anulata, asa cum reiese din faxul transmis de Directia Generala a Finantelor Publice Neamt nr.5086/III B/01.06.2005, aflat la dosarul cauzei, in care se precizeaza ca “*prin decizia civila nr.262/2004 s-a dispus inregistrarea in tabel a creditoarei DGFP Neamt cu suma de ... lei*” si “*ca nu exista o alta hotararea judecatoreasca definitiva si irevocabila care a anulat baza de calcul a accesoriilor in suma de ... lei*”.

Avand in vedere documentele aflate la dosar si prevederile legale aplicabile in speta se retine ca societatea datoreaza majorari si penalitati de intarziere aferente obligatiilor bugetare neachitate la termen, astfel cum in mod legal au constatat organele de control si, in consecinta urmeaza a se respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma reprezentand debit, majorari si penalitati de intarziere,

cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi in solutionarea pe fond a contestatiei pentru acest capete de cerere in conditiile in care contestatia cuprinzand aceste pretentii in completarea celor formulate initial nu a fost depusa in termenul prevazut de art.4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin acte de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice.

In fapt, prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003 contestat, organele de control au reactualizat majorarile si

penalitati de intarziere pentru perioada 28.08.2001 - 31.12.2002, aferent obligatiilor bugetare neachitate la termen, stabilind cu titlu de majorari si penalitati de intarziere suma totala de ... lei, din care societatea a formulat in termen contestatie numai pentru suma de ... lei.

Prin adresa nr.43/05.01.2005 inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala - Directia generala de solutionare a contestatiilor sub nr.340034/10.01.2005 societatea solicita majorarea obiectului contestatiei cu suma de ... lei reprezentand :

- debit, stabilit prin procesul verbal de control nr.95464/18.10.2000 si care, "conform hotararii judecatoresti, trebuia stins prin aplicarea Hotararii Guvernului nr.871/2000,
- majorari si penalitati calculate "pe perioada 28.08.2001 - 31.12.2002 prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003",
- majorari de intarziere aferente TVA "calculate contrar art.37 din Legea nr.64/1995 si achitate".

In drept, art.4 (1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin acte de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, in vigoare la data comunicarii actului de control contestat, respectiv procesul verbal nr.1156/12.03.2003, prevedea : *"Contestatia se depune, sub sanctiunea decaderii, în termen de 15 zile de la comunicarea actului atacat, la organul emitent al acestuia"*,

iar art.176 (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala precizeaza : *"Contestatia se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii."*

De asemenea, in conformitate cu art.101 din Codul de procedura civila *"Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul. [...]"*

In conformitate cu prevederile legale mentionate se retine ca societatea putea formula contestatie, sub sanctiunea decaderii, in termen de 15 zile de la comunicarea actului de control.

In raport de data comunicarii procesului verbal nr.1156/12.03.2003, ultima zi in care societatea isi putea completa contestatia in ceea ce priveste marirea pretentiilor si asupra altor sume stabilite in actul de control era 19.03.2003. Cum completarea la contestatie este datata la societate 05.01.2005, iar la Agentia Nationala de Administrare Fiscala a fost inregistrata in 07.01.2005,

Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate pronunta pe fondul cauzei in ce priveste sumele cuprinse in aceasta completare la contestatie intrucat prin neexercitarea in termen a caii administrative de atac, contestatoarea a decazut din dreptul de a-i fi solutionata pe fond contestatia privind suma de ... lei.

Urmeaza ca pentru acest capat de cerere contestatia sa fie respinsa ca nedepusa in termenul legal.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.4(1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001, art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, modificata si completata prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.113/1999 si Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.13¹ alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.90 alin.2 din Legea nr.64/1995, art.101 din Codul de procedura civila coroborat cu art.176 (1) si art.185 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala se,

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de societate pentru suma reprezentand :

- dobanzi,
- penalitati de intarziere,
- penalitati stopaj la sursa.

2. Respingerea ca nedepusa in termen a contestatiei formulata de societate pentru suma reprezentand :

- debit stabilit prin procesul verbal nr.95464/18.10.2000,
- majorari si penalitati calculate prin procesul verbal nr.1156/12.03.2003,
- TVA.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bacau, in termen de 30 de zile de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL
Ion Capdefier

I.I./08.06.2005